

Бѣла Рада.

Похвали ся бѣла Рада
 Снощи вечеръ на кладенци
 Предъ моми-те, предъ момци-те:
 „Азъ сжмъ мома надъ моми-те,
 А невяста надъ невясти,
 И юнакъ сжмъ надъ юнаци.
 Я си въ село и не мѣя,
 Но ся мѣя въ поле съ роса,
 Де-то Совко стадо пасе.“
 Зачуле жъ јовкови-те
 Јовкови-те деветъ сестри,
 Текли Јовку, та казали:
 „Јовко мили, Јовко бае!
 Похвали сж бѣла Рада,
 Че сж мѣе въ поле съ роса
 Де-то Јовко стадо пасе.“
 Разлюти ся дели Јовко,
 На овчаре отговаря:
 „Ей овчѣре, мой дружино!
 Посрешните друмове-те,
 Преставете пѣтеки-те,
 Та хванете бѣла Рада.“
 Рада била на похитра
 На похитра, поразумна,
 Облече ся съ турско рухо
 Въ турско рухо 'се червено,
 И наметна тѣнка пушка,
 И запаса чивтъ пицоле,
 Та ся мятна на вранъ коня,
 Па отиде на планина,

Де-то Јовко стадо пасе,
 На овчере съ глава клати,
 А на Јовко пожъ помѣкна:
 „Ей Јовко ле, ей чобане!
 Заколи ми цело ягне
 Цело ягне бозайниче,
 Де бозало деветъ майки;
 Донеси ми руйно вино,
 Да кипяло деветъ пѣти.“
 Уплаши ся Еванъ чобанъ,
 На овчѣре отговаря:
 „Ей овчѣре мой дружина!
 Хванете ми цело ягне,
 Де бозало деветъ майки;
 Донесете руйно вино,
 Де кипяло деветъ пѣти.“
 Донесоха цело ѣгне,
 Де бозало деветъ майки;
 Докараха руйно вино,
 Де кипяло деветъ пѣти.
 Та па седна, наѣде сж,
 Наѣде сж и напи сж.
 Па ся метна на вранъ конъ,
 Та отиде возъ планина,
 Та па му ся въ очи присмя:
 „Ей Јове ле, ей чобане!
 Рада тебе въ рѣце вляла,
 Като ѣре на влѣкъ въ уста;
 Не би вреденъ, ни кѣдаренъ.“

Краль Матліа и три сестри.

Вино піетъ краль Матліа
 Со три Турци Анадолци;

Богъ 'и убилъ до три Турци!
 Му фарліе ифтирія